

Peters julekalender

*24 små fortællinger fra min barndom
1959*

22. DECEMBER

FDF

Jeg er blevet FDF'er. Flere af drengene i min klasse er FDF'er, så det vil jeg osse gerne, selvom jeg ikke syntes, det var så sjovt at være ulveunge i Sallinge. Men det her er måske noget andet? Far synes, at det er en meget dårlig idé, men nu har jeg altså fået lov. Det kan jo være, han tror, at jeg hurtigt bliver ked af det. Så er alle pengene til uniformen spildt, men jeg har været så heldig at Ole Rønbjerg, som bor neden under, har en gammel uniform, som jeg må få. Den er rigtig flot, og nu skal jeg til mit første møde, sammen med de andre pille. Sådan tror jeg nok, det hedder. Heldigvis er

Henning og Ebbe fra klassen osse med i aften.

Vi skal op ad en stejl trappe for at komme op i lokalet, hvor vi 15 FDF'ere skal mødes med vores leder, der hedder Bent. Jeg har uniform på som alle de andre, men det er ikke så godt.

- Du må ikke ha' alle de mærker på. Dem har du ikke

selv taget! Udbryder én, jeg ikke kender.

Det havde jeg ikke tænkt på, men det var selvfølgelig rigtigt. Jeg kigger ned ad skjorteærmet. Ole havde taget rigtig mange mærker, som var syet på. Det var flovt.

- Det er rigtigt, sir' Bent. Du må se at få din mor til at tage alle mærkerne af.

Det lover jeg.

- Nu må vi se at komme i gang, sir' Bent. Nu skal I bare høre. Vi skal til Grindsted om 14 dage til et træf med en masse FDF'ere fra andre byer. Der skal være en masse konkurrencer, og vi skal stille med et tovtrækkerhold og sammen med en anden trop et håndboldhold. Er der nogen, der vil være med til tovtrækning?

Vi rækker alle hånden op og jeg bliver udtaget.

- Så er det håndboldholdet. Er der nogen af jer, der har spillet håndbold før?

Han kigger rundt på os. Der er ikke nogen, der melder sig. Skal jeg? Det kan vel ikke være så svært at spille håndbold. Jeg rækker forsigtigt hånden op.

- Har du? Hvad er det nu du hedder?

- Peter.

- Ja så, du har altså spillet håndbold før. Hvor var det henne?

- På Fyn.

- Hvad spillede du?

Jeg tænker mig godt om. Hvad skal jeg sige.

- Det var sådan lidt forskelligt, men mest centerhalfback.

- Ja, det er jo rigtig fint, siger han og smiler - Nu må vi se, det afgør vi senere.

Jeg kom på tovtrækkerholdet. Men hvad med håndboldholdet? Jeg venter spændt, at Bent skal afgøre, hvem der skal med.

- Inden vi afgør, hvem der skal på håndboldholdet, skal vi snakke om, hvad vi skal lave i den nærmeste fremtid. Vi skal være en rigtig indianertrop, og vi skal ha' lavet en flot stander med vores vimpel i skind. Vi skal osse ha' lavet nogen fjerprydelser lissom de rigtige indianere.

Fantastisk, tænker jeg, den har jeg jo næsten allerede, for vi har lige fået en pakke fra farmor i Trunderup med en fasan i. Mor anede ikke, hvad hun skulle stille op med den og den lugtede heller ikke særlig godt. Hun smed fasanen ud i skraldespanden, men jeg fik lov til at beholde fjerene. Mor har lovet, at sy dem på et elastikbånd. Den bliver garanteret flot. Bent mener, at vi skal hedde Mohikanerne, for det var der en indianerstamme, der hed i Amerika.

Lige før vi skal hjem, siger Bent, at nu har han fundet ud af, hvem der skal med på håndboldholdet.

Jeg venter spændt. Jeg må da komme med. Han ved jo ikke, at jeg aldrig har spillet håndbold før. Henning og Bent bliver nævnt først og så den ene efter den anden. Jeg venter spændt på, at han skal nævne mit navn, men da holdet er udtaget, er jeg ikke blevet nævnt.

Hvorfor er jeg ikke på holdet? Han ved jo ikke, at jeg ikke ved en pind om håndbold. Jeg vil jo bare prøve at være med til noget af det spændende og ikke bare tovtrækkerholdet.

Da jeg går hjem, er det blevet lidt mørkt og jeg tænker på, hvad der skete på mødet. Måske var det i grunden godt, at jeg ikke kom med på håndboldholdet - jeg ville garanteret bare blive til grin. Så var det måske bedst, at jeg kun kom på tovtrækkerholdet. Det lyder spændende det med indianerne. Jeg tror nok, at jeg skal blive glad for at være FDF'er.

